

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

ȚURCAN Anatolie

TOMA Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Sîrbu Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

SÎRBU Veaceslav xxxxx, *născut la xxxxx,*
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.10.2014 – 17.12.2015;

Instanța de apel: 22.01.2016 – 29.01.2016;

Instanța de recurs: 29.07.2016 – 22.11.2016;

Instanța de apel: 09.01.2017 – 31.01.2017;

Instanța de recurs: 02.11.2017 – 13.12.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015, Sîrbu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Tot prin aceeași sentință, Sîrbu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă lui Sîrbu Veaceslav sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că începând cu data de 12 mai 2014, aproximativ la ora 18:00, Sîrbu Veaceslav, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 24, în direcția sect. Ciocana, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce troleibuzul ajungea în stația bd. Mircea cel Bătrân, pe ascuns, a sustras din geanta lui Chitic Tatiana un portmoneu la prețul de 300 lei, în care se aflau pastile „Alactin” la prețul de 200 lei, bani în sumă de 300 lei, 50 dolari SUA, care conform cursului BNM constituie 678,96 lei și un card bancar de la banca „Moldindconbank”.

Ulterior, continuându-și acțiunile criminale, dispunând de cardul bancar menționat și de codul PIN, inculpatul Sîrbu Veaceslav a sustras de pe contul părții vătămate Chitic Tatiana bani în sumă de 3900 lei.

Tot el, la 04 noiembrie 2014, în perioada de timp de la ora 19:00 până la ora 19:30 min, aflându-se în troleibuzul nr. 24, care se deplasa din str. Pan Halippa spre str. Alecu Russo 20 mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, a sustras pe ascuns din geanta lui Cornea Iulia portmoneul de culoare neagră, la preț de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 750 lei.

Tot el, la 14 mai 2015, aproximativ orele 09.00, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 1, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt mun. Chișinău, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane din geanți, din motive de cupiditate, nefiind observat de nimeni, profitând de neatenția proprietarului și aglomerația din troleibuz, a sustras din geanta care se afla pe umărul lui Belecci Maria un portmoneu confecționat din piele la prețul de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 lei și carduri bancare eliberate pe numele ultimei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 450 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța de judecată a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.192 alin.(1) Cod penal, *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare*, și la art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Sîrbu Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatul să fie achitat, deoarece infracțiunea nu a fost săvârșită de către acesta.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că nu au fost prezentate probe concludente și utile, care ar permite instanței să-și facă o concluzie fermă dacă faptele au fost comise de inculpatul Sîrbu Veaceslav, dacă faptele întrunesc elementele infracțiunii și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni.

Astfel, partea vătămată Chitic Tatiana, în ședința de judecată a declarat că nu-l cunoaște pe inculpat, nu l-a văzut anterior și nu poate afirma că acesta i-a sustras portmoneul.

Prima instanță a indicat în sentință actele procedurale, dându-le o apreciere voluntară, fără ca apărarea să ia parte la cercetarea și analiza acestor probe, și anume procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Chitic Tatiana și inculpat, în realitate această acțiune procesuală neavând loc. Totodată, concluziile raportului de expertiză nr. 8581 din 02.10.2014 nu sunt relevante cazului, nefiind stabilită o legătură probatorie între identificarea persoanei după o înregistrare electronică și furtul cardului bancar din geanta părții vătămate.

Martorii Gherbanovscaia Elena și Marchitan Anastasia au confirmat în instanță că persoana din troleibuz și inculpatul sunt persoane diferite, care au trăsături comune. După cercetarea procesului-verbal de recunoaștere a persoanei, în care este indicat că Marchitan Anastasia l-a recunoscut pe Sîrbu Veaceslav, aceasta a declarat că cele indicate în procesul-verbal nu corespund adevărului, că ea nu a recunoscut inculpatul, dar că are trăsături comune.

Procesul-verbal de ridicare a fotografiei și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei sunt probe obținute cu încălcarea prevederilor legale, acțiunile organului de urmărire penală fiind ilegale, or, contravin prevederilor art.116 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind stabilit faptul că anterior partea vătămată nu l-a văzut pe inculpat, pentru a-l recunoaște.

Prima instanță nejustificat și ilegal a aplicat față de inculpat pedeapsa maximă prevăzută de art.186 alin.(2) și 192 alin.(1) Cod penal, fiind neglijate criteriile generale de individualizare a pedepsei statuate în art.75 Cod penal, infracțiunile săvârșite de acesta fiind din categoria celor ușoare și mai puțin grave.

Pedeapsa stabilită este inechitabilă, inculpatul nerecunoscând vina și faptele incriminate, nefiind stabilite circumstanțe atenuate și agravante, iar aplicarea pedepsei maxime din motiv că anterior inculpatul a fost condamnat este ilegală și contravine jurisprudenței CtEDO.

Totodată, contrar prevederilor art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța nu a motivat imposibilitatea aplicării unei pedepse alternative și de ce aceste pedepse nu și-ar atinge scopul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2016, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Sîrbu Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 04.11.2014, în care figurează partea vătămată Cornea Iulia, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

S-au menținut dispozițiile sentinței privind condamnarea lui Sîrbu Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 192 alin. (1) Cod penal și potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. Instanța de apel a constatat că, la 12 mai 2014, aproximativ la ora 18:00, inculpatul Sîrbu Veaceslav, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 24, în direcția sect. Ciocana mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce troleibuzul ajungea în stația bd. Mircea cel Bătrân, pe ascuns, a sustras din geanta lui Chitic Tatiana un portmoneu la prețul de 300 lei, în care se aflau două pastile „Alactin” la prețul de 100 lei fiecare, în sumă totală de 200 lei, bani în sumă de 300 lei, 50 dolari SUA, care conform cursului BNM constituie 678,96 lei și un card bancar de la banca „Moldindconbank”.

Ulterior, continuându-și acțiunile criminale, dispunând de cardul bancar menționat și de codul PIN, inculpatul Sîrbu Veaceslav a sustras de pe contul părții vătămate bani în sumă de 3900 lei.

Tot el, la 14 mai 2015, aproximativ orele 09:00, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 1, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt mun. Chișinău, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane din genți, din motive de cupiditate, nefiind observat de nimeni, profitând de neatenția proprietarului și aglomerația din troleibuz, a sustras din geanta de pe umărul lui Belecci Maria, un portmoneu din piele la prețul de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 lei și carduri bancare pe numele ultimei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 450 lei.

Inculpatul Sîrbu Veaceslav, a mai fost învinuit că la 04 noiembrie 2014, în perioada de timp de la ora 19.00 până la ora 19:30, aflându-se în troleibuzul nr. 24, care se deplasa pe str. Pan Halippa spre str. Alecu Russo 20 mun. Chișinău, a sustras pe ascuns din geanta lui Cornea Iulia, portmoneul la preț de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 750 lei.

Instanța de apel a reținut că nu este dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe episodul sustragerii bunurilor părții vătămate Cornea Iulia, iar prima instanță pripit și neîntemeiat a concluzionat asupra prezenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a acceptat argumentele invocate în interesul inculpatului Sîrbu Veaceslav, că la baza învinuirii pe acest episod, au fost puse doar declarațiile părții vătămate Cornea Iulia, nefiind prezentate alte probe pertinente și concludente.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, potrivit cărui martorul Marchitan Anastasia a recunoscut inculpatul ca fiind persoană care a sustras bunurile nu este veridic. În prima instanță, acest martor a indicat că în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut persoana care a fost prezentată spre recunoaștere, ci doar a menționat că aceasta are trăsături comune cu persoana care a sustras portmoneul părții vătămate.

Totodată, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 conține semnătura martorului Marchitan Anastasia doar la rubrica prevenirii acesteia de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal, lipsind semnătura martorului la rubrica recunoașterii inculpatului ca fiind persoana care s-ar fi aflat în troleibuz, această probă fiind inadmisibilă, întocmită cu încălcarea prevederilor art. 116 alin. (7), 260 Cod de procedură penală.

Potrivit procesului-verbal de confruntare din 20.11.2014, dintre bănuitul Sîrbu Veaceslav și martorul Marchitan Anastasia, ea nu a văzut ca inculpatul să fi introdus mâna în geanta părții vătămate.

Martorul Gherbanovscaia Elena a confirmat că inculpatul nu este persoana care a sustras portmoneul de la partea vătămată Cornea Iulia.

Instanța de apel a menționat că este imposibil de menținut condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părții vătămate Cornea Iulia, care indică direct la inculpat ca fiind persoana care a comis infracțiunea.

Afirmațiile părții vătămate că prietenii săi, care se aflau în troleibuz, au indicat la inculpat că ar fi sustras bunul, contravin declarațiilor martorilor Gherbanovscaia Elena și Marchitan Anastasia, care au menționat că inculpatul nu este persoana care s-a aflat în troleibuz și a sustras portmoneul părții vătămate.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul Sîrbu Veaceslav urmează a fi achitat pe episodul dat, din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță corect și legal a încadrat acțiunile inculpatului pe episodul din 14.05.2015, în baza art.192 alin. (1) Cod penal, axându-se pe declarațiile părții vătămate Belici Maria, procesul-verbal de ridicare din 26.05.2015, a înregistrării video de la bancomatul nr. 68 al BC „Moldova Agroindbank” și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 02.06.2015, prin care partea vătămată Belecci Maria l-a recunoscut pe Sîrbu Veaceslav ca persoană, care este imprimată pe fotografia ridicată de la bancomatul unde, imediat după sustragerea bunurilor sale, a fost folosit cardul bancar.

Conform procesului-verbal din 26.05.2015, de la BC „Moldova Agroindbank” a fost ridicată înregistrarea video, în baza căreia a fost compus un tabel fotografic și depistat inculpatul.

Acțiunile inculpatului, săvârșite de Sîrbu Veaceslav la 12.05.2015, calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt bazate pe declarațiile părții vătămate Chitic Tatiana, procesul-verbal din 11.07.2014 de ridicare de la SA „Moldinconbank” a imaginilor foto și informația privind extragerea banilor de la alte bancomate, procesul-verbal din 26.09.2014 de examinare a informației ridicate de la SA „Moldinconbank”, documentele, informația ridicată de la SA „Moldinconbank”, procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Banca Comercială Română Chișinău” înregistrările video și pozele efectuate de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Unibank” a fotografiilor de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014, de ridicare de la SA „Moldova-Agroindbank” a înregistrărilor video și pozele efectuate de la ATM, procesul-verbal din 24.09.2014 de examinare CD-ul ridicat de la SA „Banca Comercială Română Chișinău”, raportul de expertiză portretistică nr. 8581 din 02.10.2014, conform căruia imaginile ridicate de la BC „Moldova-Agroindbank”, BC „Unibank” și „Banca Comercială Română” sunt valabile pentru un examen comparativ, pe aceste imagini în format electronic și pe imaginile fotomodel ale inculpatului, fiind reprezentată aceeași persoană.

Argumentele apărării, prin care invocă lipsa unor dovezi incontestabile și necesitatea administrării probelor care ar fi demonstrat că inculpatul a comis sustragerile de la Belecci Maria și Chitic Tatiana, au fost critic apreciate și respinse de către instanța de apel, pe motivele expuse supra.

La stabilirea pedepsei inculpatului Sîrbu Veaceslav, pentru infracțiunile în comiterea cărora a fost recunoscut vinovat, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61 și 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, că circumstanțe atenuante nu au fost constatate, iar cele agravante sunt condamnările anterioare.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul Bolduratu Vasile și avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Sîrbu Veaceslav, au contestat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Procurorul în recursul ordinar declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că decizia instanței de apel privind achitarea inculpatului pe art. 186 alin. (2) Cod penal, pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată Cornea Iulia, este nefondată și neîntemeiată.

Astfel, prima instanță și-a întemeiat concluzia de condamnare a inculpatului, inclusiv pe acest episod, pe declarațiile martorilor Marchitan Anastasia și Gherbanovscaia Elena, care nu susțin că personal au văzut momentul sustragerii, dar că au fost anunțate de o altă persoană care a văzut comiterea infracțiunii.

Prezența inculpatului Sîrbu Veaceslav pe data de 04.11.2014, în perioada de timp 19.00-19.30, în troleibuzul nr. 24 și comiterea infracțiunii, se confirmă prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.11.2014, potrivit căruia partea vătămată Cornea Iulia a recunoscut inculpatul, ca fiind persoana care i-a sustras bunurile

Conform procesului-verbal de confruntare din 20.11.2014 între partea vătămată Cornea Iulia și învinuitul Sîrbu Veaceslav, partea vătămată Cornea Iulia a confirmat că anume persoana cu care se confruntă i-a introdus mâna în geantă, indicând că în timp ce stătea în picioare în spatele troleibuzului lângă ușă, geanta fiind pe umărul stâng, a fost anunțată de Gherbanovscaia Elena că bărbatul care stă în stânga ei a introdus mâna în geantă. În cadrul confruntării a concretizat că acel bărbat este Sîrbu Veaceslav.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, martorul Marchitan Anastasia, la fel a recunoscut inculpatul Sîrbu Veaceslav ca fiind persoana care a sustras bunurile.

În procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014, între martorul Marchitan Anastasia și învinuitul Sîrbu Veaceslav, martorul a confirmat că anume persoana cu care se confruntă a introdus mâna în geanta prietenei sale și i-a sustras bunurile, indicând că fiind în picioare, în spatele troleibuzului, lângă ușă, o domnișoară a văzut cum bărbatul care stătea lângă ei, a introdus mâna în geanta părții vătămate Cornea Iulia, ea anunțând partea vătămată despre acest lucru. În cadrul confruntării a concretizat că acel bărbat este Sîrbu Veaceslav.

Conform declarațiilor martorului Gherbanovscaia Elena, pe data de 04.11.2014, aproximativ la orele 19.00, împreună cu Cornea Iulia și Marchitan Anastasia se întorceau de la ore cu troleibuzul nr. 24. În timpul călătoriei, o doamnă i-a comunicat că un bărbat a introdus mâna în geanta părții vătămate și chiar a arătat cu degetul în direcția lui, dând de înțeles, că anume el este făptuitorul. Ea a avertizat-o pe Cornea Iulia despre acest fapt și ultima, verificând geanta, a comunicat că în geantă lipsește portmoneul cu bani.

Declarațiile părții vătămate Cornea Iulia, ale martorilor Marchitan Anastasia și Gherbanovscaia Elena, depuse în cadrul urmăririi penale, au fost susținute în instanța de fond și au fost cercetate în instanța de apel.

Argumentele instanței de apel privind lipsa semnăturilor martorului Marchitan Anastasia în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 este nefondat și acest proces-verbal nu poate fi considerat nul, la etapa finisării urmăririi penale, inculpatul și avocatul său neavând careva obiecții sau cereri și demersuri în acest sens.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Cristea Valentin, în recursul ordinar declarat în numele inculpatului Sîrbu Vitalie, a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra motivului apărării că prima instanță nu a cercetat probele pe care se întemeiază soluția, în special pe episodul din 12.05.2014.

Instanța de apel a ignorat faptul că între partea vătămată Chitic Tatiana și inculpatul Sîrbu Veaceslav nu a fost efectuată confruntarea, or, proba dată nu putea fi pusă la baza sentinței de condamnare.

Organul de urmărire penală nu a ridicat probe de la instituția bancară, preluând actele pe care le deținea partea vătămată, aceste acțiuni fiind inadmisibile și ilegale, deoarece contravin prevederilor art. 116 alin. (1) Cod de procedură penală. Fiind stabilit că partea vătămată nu a văzut anterior inculpatul, pentru a-l recunoaște, este ilegală cerința prin care se solicită părții vătămate să confirme dacă persoana de pe fotografia pe care o deține și este de o calitate îndoielnică e una din persoanele prezente la recunoaștere. Asemenea constatare ar fi posibilă, doar în cazul în care partea vătămată ar fi văzut persoana, ar fi descris în ce circumstanțe a văzut-o și ar fi descris semnele și particularitățile distinctive după care ar recunoaște-o, reguli aplicabile și în cazul recunoașterii după fotografie.

La individualizarea pedepsei, prima instanță și cea de apel au luat în calcul doar faptul că inculpatul a fost anterior condamnat.

Astfel, pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunile articolelor incriminate este inechitabilă, aplicarea a jumătate din termenele pedepselor prevăzute de sancțiunile articolelor fiind suficientă, chiar și în cazul prezenței stării de recidivă.

Instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării, că instanța de fond a ignorat prevederile obligatorii ale art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, or, sancțiunile ambelor articole prevăd și pedepse alternative.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – invocându-se că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care este întemeiată soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2016, recursurile declarate au fost admise și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că potrivit descrierii sentinței prima instanță nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, a pus la baza hotărârii probe necercetate în ședința de judecată și neconsemnate în respectivul proces-verbal, cum ar fi: *procesul-verbal din 11.07.2014 de ridicare de la SA „Moldincombank” a imaginilor foto efectuate de AtM030 și a informației privind extragerea banilor de la alte bancomate; procesul-verbal din 24.09.2014 de examinare a purtătorului de informații, ridicat de la Banca Comercială Română; raportul de expertiză portretistică nr.8581 din 02.10.2014; procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d.17), care indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic Tatiana și explică faptul sustragerii bunurilor de către inculpat, lista tranzacțiilor efectuate la data de 12.05.2014, prin intermediul cardului emis pe numele Chitic Tatiana, precum și imaginilor foto aferente tranzacțiilor nr.2 și 3 din tabelul la Anexa 1.*

Mai mult, s-a menționat că instanța de apel a punctat incorect că în: „procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d.17), indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic Tatiana și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat”, or, în acest act procedural, de la f.d.17, care la fel a fost pus la baza sentinței de condamnare, figurează o altă parte vătămată – Cornea Iulia.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În continuare, instanța de recurs, în urma verificării deciziei instanței de apel, a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării, repetate în respectivul recurs ordinar și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, în special pe capătul de învinuire privind sustragerea la 04.11.2014 a bunurilor părții vătămate Cornea Iulia.

Sub aspectul vizat nu a fost indicat în decizie motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării în consecutivitatea și esența probatorie a acestora, inclusiv în felul expus în recursul ordinar al procurorului, reproduse la pct. 5 din prezenta decizie.

Mai mult, concluzia instanței de apel precum că: „procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 conține semnătura martorului Marchitan Anastasia doar la rubrica

prevenirii acesteia de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal, lipsind semnătura martorului la rubrica recunoașterii inculpatului ca fiind persoana care s-ar fi aflat în troleibuz...”, instanța de recurs a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, deoarece la rubrica recunoașterii inculpatului și la finele acestui act procedural există diverse semnături și nu ține de competența instanței să decidă că printre acestea lipsește semnătura martorului respectiv.

Pe lângă aceasta, instanța de apel a repetat eroarea primei instanțe, indicând că în: „procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d.17), indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic Tatiana și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat”, odată ce în acest act procedural, de la f.d.17, care la fel a fost pus la baza sentinței de condamnare, figurează o altă parte vătămată – Cornea Iulia.

Totodată, în circumstanțele enunțate, concluzia instanței de apel că: „este imposibil de menținut condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părții vătămate Cornea Iulia, care indică direct la inculpat ca fiind persoana care a comis infracțiunea”, este una confuză și nefondată.

Instanța de recurs nu a acceptat aprecierile instanței de apel referitoare la faptul că prima instanță pripit și neîntemeiat a concluzionat asupra prezenței în acțiunile lui Sîrbu Vitalie a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate”, dar ulterior, în mod divergent, a conchis că inculpatul urmează a fi achitat pe episodul dat: „din motiv că fapta infracțională nu a fost comisă de către inculpat”.

În împrejurările expuse, instanța de recurs a ajuns la concluzia că instanțele de fond și apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, din care motive recursurile ordinare sunt întemeiate și urmează a fi admise.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, a respins apelul declarat, ca fiind nefondat și a menținut sentința primei instanțe fără modificări.

10. În partea descriptivă, instanța de apel a indicat că întreg ansamblu probator administrat la dosar demonstrează cu certitudine că Sîrbu Veaceslav, a comis infracțiunile imputate lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art.192 alin.(1) Cod penal, după indicii - pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, precum și în baza art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, după indicii - furtul, adică sustragerea ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat ca fiind nefondată poziția apelantului precum că, nu au fost prezentate probe concludente și utile, care ar permite instanței să concluzioneze cu fermitate dacă faptele au fost comise de inculpat, dacă faptele întrunesc elementele infracțiunii și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni, or, argumentul dat este în contradicție cu de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală.

Astfel, prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului pe episodul din 14.05.2015, în baza art.192 alin.(1) Cod penal, întemeindu-și concluzia pe declarațiile părții vătămate Belecci Maria, procesul-verbal de ridicare din 26.05.2015, a înregistrării video de la bancomatul nr.68 al BC „Moldova-Agroindbank” și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 02.06.2015, prin care partea vătămată Belecci Maria a recunoscut inculpatul ca fiind persoana care este imprimată pe fotografia ridicată de la bancomatul unde, imediat după sustragerea bunurilor sale, a fost folosit cârdul bancar. Prin procesul-verbal din 26.05.2015, conform căruia a fost ridicată de la BC „Moldova Agroindbank”, înregistrarea video, în baza căreia a fost perfectat tabelul fotografic și depistat inculpatul.

Acțiunile inculpatului Sîrbu Veaceslav, săvârșite de acesta pe data de 12.05.2014, calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt bazate pe declarațiile părții vătămate Chitic Tatiana, procesul-verbal din 11.07.2014, de ridicare de la SA „Moldinconbank”, a imaginilor foto și informația privind extragerea banilor de la alte bancomate, procesul-verbal din 26.09.2014 de examinare a informației ridicate de la SA „Moldinconbank”, documentele și informația ridicată de la SA „Moldinconbank”, procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Banca Comercială Română Chișinău” a înregistrărilor video și pozele de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Unibank” a fotografiilor de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014, de ridicare de la SA „Moldova-Agroindbank” a înregistrărilor video și pozele efectuate de la ATM, procesul-verbal din 24.09.2014 de examinare CD-ul ridicat de la SA „Banca Comercială Română Chișinău”, raportul de expertiză portretistică nr.8581 din 02.10.2014, conform căruia imaginile foto ridicate de la BC „Moldova Agroindbank”, BC „Unibank” și „Banca Comercială Română”, sunt valabile pentru un examen comparativ, pe aceste imagini foto în format electronic și pe imaginile foto model ale inculpatului, fiind reprezentată aceeași persoană.

Astfel, instanța de apel just a considerat ca fiind nefondat argumentul apelantului precum că concluziile raportului de expertiză nr.8581 din 02.10.2014 nu sunt relevante cazului, nefiind stabilită legătura probatorie între identificarea persoanei după o înregistrare electronică și furtul cârdului bancar din geanta părții vătămate Chitic Tatiana or, aceste afirmații au fost combătute prin procesul-verbal din 26.09.2014 de examinare a informației ridicate de la SA „Moldinconbank”, potrivit căreia tranzacțiile efectuate la 12.05.2014 prin intermediul cârdului emis pe numele lui Chitic Tatiana, adică tranzacțiile de retragere a numerarului prin intermediul bancomatelor BC „Moldinconbank” SA, BC „Moldova-Agroindbank” SA, BC „Unibank” SA și BC „Banca Comercială Română Chișinău”.

Potrivit ordonanței din 24.09.2014 de recunoaștere a corpurilor delictive, la cauză penală au fost anexat CD-ul cu imaginile foto ridicate de la BC „Moldova Agroindbank” SA, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014, de la BC „Unibank” SA, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014 și de la BC „Banca Comercială Română Chișinău”, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014.

Astfel, raportul de expertiză nr.8581 din 02.10.2014 confirmă că imaginile prezentate de instituțiile financiare reprezintă anume chipul inculpatului Sîrbu Vitalie.

Din aceste considerente, argumentele apelantului, prin care se invocă necesitatea cercetării probelor care ar fi demonstrat că inculpatul a sustras cârdul bancar, modul, locul și timpul sustragerii sunt neîntemeiate.

Deși partea vătămată Chitic Tatiana nu a văzut nemijlocit momentul sustragerii bunului său, precum și persoana care l-a sustras, faptul sustragerii portmoneului părții vătămate de către inculpat este integral dovedit prin faptul folosirii de către acesta a cârdului bancar, care s-a aflat în portmoneu furat, prin extragerea mijloacelor bănești de la bancomate bancare în baza cârdului sustras.

Referitor la poziția apelantului precum că, martorii Gherbanovscaia Elena și Marchitan Anastasia au confirmat în instanță că persoana din troleibuz și inculpatul sunt persoane diferite, care au trăsături comune, instanța de apel a respins-o ca nefondată, or, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei, Marchitan Anastasia l-a recunoscut pe Sîrbu Veaceslav că este persoana care a comis infracțiunea imputată lui, iar faptul că după aceasta dânsa a declarat că cele indicate în procesul-verbal nu corespund adevărului, că ea nu a recunoscut inculpatul, dar că are trăsături comune, instanța de apel le-a respins, deoarece se combat de întreaga sistemă de probe sus indicată.

Prezența inculpatului Sîrbu Veaceslav la 04.11.2014, în perioada de timp 19.00-19.30, în troleibuzul nr. 24 și comiterea infracțiunii, se confirmă prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.11.2014, potrivit căruia partea vătămată Cornea Iulia a recunoscut inculpatul, ca fiind persoana care i-a sustras bunurile.

Conform procesului-verbal de confruntare din 20.11.2014 între partea vătămată Cornea Iulia și învinuitul Sîrbu Veaceslav, partea vătămată a confirmat că a nume persoana cu care se confruntă i-a introdus mâna în geantă, indicând că în timp ce stătea în picioare în spatele troleibuzului lângă ușă, geanta fiind pe umărul stâng, a fost anunțată de Gherbanovscaia Elena că bărbatul care stă în stânga ei a introdus mâna în geantă. În cadrul confruntării a concretizat că acel bărbat este Sîrbu Veaceslav.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, martorul Marchitan Anastasia, a recunoscut inculpatul ca fiind persoana care a sustras bunurile.

În procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014, între martorul Marchitan Anastasia și învinuitul Sîrbu Veaceslav, martorul a confirmat că anume persoana cu care se confruntă a introdus mâna în geanta prietenei sale și i-a sustras bunurile, indicând că fiind în picioare, în spatele troleibuzului, lângă ușă, o domnișoară a văzut cum bărbatul care stătea lângă ei, a introdus mâna în geanta părții vătămate Cornea Iulia, ea anunțând partea vătămată despre acest lucru. În cadrul confruntării Marchitan Anastasia a concretizat că acel bărbat este Sîrbu Veaceslav.

Conform declarațiilor martorului Gherbanovscaia Elena, pe data de 04.11.2014, aproximativ ora 19.00, împreună cu Cornea Iulia și Marchitan Anastasia se întorceau de la ore cu troleibuzul nr. 24. În timpul călătoriei, o doamnă i-a comunicat că un bărbat a introdus mâna în geanta părții vătămate și chiar a arătat cu degetul în direcția lui, dând de înțeles, că anume el este cel care a sustras portmoneul. Ea a avertizat-o pe Cornea Iulia despre acest fapt și ultima, verificând geanta, a comunicat că lipsește portmoneul cu bani.

Declarațiile părții vătămate Cornea Iulie, ale martorilor Marchitan Anastasia și Gherbanovscaia Elena, depuse în cadrul urmăririi penale, au fost susținute în prima instanță și cercetate în instanța de apel.

Afirmațiile potrivit cărora procesul-verbal de ridicare a fotografiei și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei sunt probe obținute cu încălcarea prevederilor legale, iar acțiunile organului de urmărire penală ar fi ilegale și contravin prevederilor art. 116 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind stabilit că anterior partea vătămată nu l-a văzut pe inculpat, pentru a-l recunoaște, instanța de apel le-a considerat ca fiind nefondate.

Potrivit procesului-verbal din 29.05.2015, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f.d.41, vol. II), după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, inculpatul Sîrbu Vitalie și apărătorul său nu au avut obiecții referitor la desfășurarea urmăririi penale în privința lui Sîrbu Vitalie.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că apelul este neîntemeiat și în partea respectivă, deoarece avocatul și inculpatul nu au abordat nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale. De asemenea, ei au pierdut dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică în instanțele de judecată, prezumând-se că inculpatul și apărătorul său au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces penal.

De aceea, argumentul apelantului privitor la procesul-verbal de ridicare a fotografiei și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei precum că sunt probe obținute cu încălcarea prevederilor legale, înaintat după expedierea cauzei în judecată de către procuror este neîntemeiat, iar instanța de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu are temei și suport legal pentru a invoca din oficiu chestiunile abordate.

Instanța de apel a considerat corectă încadrarea juridică dată de către instanța de fond pe episoadele de furt din 12.05.2014 și 04.11.2014 conform art. 186 alin.(2), lit. d) Cod penal, ca furt, cu cauzarea de daune considerabile, adică ca o infracțiune unică, prelungită, cuprinsă de o intenție unică de sustragere a bunurilor proprietarilor în proporții considerabile, în 2 episoade.

Fată de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția adoptată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se limiteze de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Privitor la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, că vinovatul a comis un cumul de infracțiuni, că infracțiunile comise fac parte din categoria infracțiunilor ușoare și mai puțin grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunilor, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate în scopul corectării și reeducării vinovatului.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cristea Valentin în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Sîrbu Veaceslav.

În motivarea recursului, indică că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a pus la baza hotărârii probe imaginare și neveridice, care distorsionează starea de fapt stabilită în ședințele de judecată.

Instanța de apel judecând apelul declarat s-a limitat la ascultarea opiniilor apărării și acuzării, iar la pronunțarea deciziei s-a limitat la enumerarea în decizia sa a probelor indicate în rechizitoriu, fără să de-a apreciere probelor cercetate în ședința de judecată.

De asemenea, recurentul menționează că necătând la probele administrate pe episodul din 14.11.2014, care nu au fost combătute de acuzare, iar martorii acuzării și părțile vătămate nu au fost audiate suplimentar în ședința instanței de apel, instanța de apel a concluzionat, că declarațiile martorilor Marchitan Anastasia și Gherbanovscaia Elena, date de către acestea în ședința primei instanțe, nu sunt veridice, deoarece vin în contradicție cu procesul-verbal de recunoaștere de către martorul Marchitan Anastasia a lui Sîrbu Veaceslav din 20.11.2014 și cu procesul-verbal de confruntare dintre martorul Marchitan Anastasia și Sîrbu Veaceslav din 20.11.2014.

Totodată, instanța de apel a considerat veridice declarațiile părții-vătămate Cornea Iulia, că Sîrbu Veaceslav i-a sustras portmoneul din geantă, deși în ședința de judecată în instanța de fond s-a dovedit, că Cornea Iulia nu a văzut cine i-a sustras portmoneul, iar despre aceasta a aflat de la martorii Marchitan Anastasia și Gherbanovscaia Elena, care i-au arătat la o persoană din troleibuz, dar care s-a dovedit că nu este Sîrbu Veaceslav, ci o altă persoană care are trăsături comune cu ultimul.

Astfel, recurentul menționează că instanța de apel a manifestat imparțialitate, dorind cu tot dinadinsul să-l condamne pe Sîrbu Veaceslav în lipsa probelor pertinente pe acest episod, or, instanța de apel și-a arogat atribuțiile acuzatorului de stat insistând asupra unor probe neclare și neveridice, pe când legal, instanța de apel trebuie doar obiectiv, imparțial și independent să aprecieze probele cercetate în ședința de judecată. Prin acțiunile sale instanța de apel a încălcat drepturile lui Sîrbu Veaceslav garantate de art.6 CEDO, art.8, 10, 19, 21, 24 Cod de procedură penală, dreptul la un proces corect și echitabil, cu respectarea prezumpției nevinovăției, contradictorialității procesului și obligației de a fi imparțială la examinarea cauzei.

Potrivit recurentului, pentru a menține condamnarea ilegală a lui Sîrbu Veaceslav pe episodul din 14.05.2015, instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul, că la etapa de finalizare a urmăririi penale, Sîrbu Veaceslav a făcut cunoștință cu materialele cauzei împreună cu apărătorul său, și că aceștia nu au contestat legalitatea acțiunii de recunoaștere a lui Sîrbu Veaceslav de către partea-vătămată Belecci Maria, deci au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces. Prin urmare, consideră că instanța de apel a examinat apelul în mod neobiectiv și imparțial, ceea ce contravine principiilor generale ale procesului penal.

De asemenea, recurentul susține că instanța de apel nu a dat apreciere nici argumentului apărării despre neaplicarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei și ignorarea prevederilor art.394 alin.(4) Cod de procedură penală. .

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și nemotivate. Or, potrivit cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sânt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; circumstanțele atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate - toate în ansamblu apreciate de prima instanță ori din nou apreciate de instanța de apel prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. Din aceste motive decizia instanței de apel trebuie să fie desființată cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

12. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare,

considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de inculpatul Sîrbu Veaceslav.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Pe lângă cele expuse, Colegiul penal constată că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului.

Ce ține de critica recurentului, prin care se susține că instanța de apel nu a dat apreciere argumentului apărării privind neaplicarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat, deoarece instanța de apel corect și obiectiv a descris corectitudinea aplicării prevederilor art.82 Cod penal, de către prima instanță, soluție pe care instanța de apel a menținută fără modificări.

Mai mult, se apreciază că instanțele de fond și apel corect au reținut că inculpatul Sîrbu Veaceslav fiind anterior condamnat, având antecedente penale nestinse, la 12.05.2014, 04.11.2014 și 14.05.2015, a comis din nou un cumul de infracțiuni, iar în situația dată este prezentă starea de recidivă.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și cea de apel în privința inculpatului Sîrbu Veaceslav, nefiind identificată de instanța de recurs prezenta vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurbate.

Prin urmare, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către avocatul Cristea Valentin în recursul ordinar declarat și decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat avocatul de Cristea Valentin în numele inculpatului Sîrbu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 31 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Sîrbu Veaceslav xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 ianuarie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

ȚURCAN Anatolie

Judecător

TOMA Nadejda